

Donnat pokrčil ramenami. „Každé mesto na Stetriole má svojho uznávaného kováča. Ako si mám zarobiť na živobytie, keď nám staršia generácia neuvoľní miesto?“

„Chápem,“ povedal Fel. „Čiže nie je dostatok kováčskych zákaziek. Dá sa to tak zhrnúť?“

„Presne tak,“ prikývol Gerard. „Nebojím sa konkurencie, ale nemienim sa uchyľovať k taktike tohto šarlatána.“

„V tom prípade nikdy neprekonáš moje ceny,“ odsekol Donnat.

Feliandor sa otočil k svojmu radcovi a stíšil hlas. „Čo mi k tomu povieš, Salen?“

„Hm, áno,“ začal Salen pomaly a pohladil sa po bielych bokombradách... pomaly. Salen nič nerobil rýchlo. „Nastolujú sa tým zaujímavé otázky... ohľadom úlohy koruny v obchodných stykoch. Navrhujem, aby sme zostavili komisiu na čele s kľúčovými predstaviteľmi kupeckých cechov a otvorili debatu...“

Fel hrozivo zagúľal očami. „Salen, prisahám, že ak ma dotiahneš na ďalšiu komisiu, pošlem ňu do vyhnanstva. Chcem riešenie hneď teraz.“ Obrátil sa na druhú stranu. „Nejaký návrh, Jorick?“

Jorick netrpezlivo zavrčal. „Mohol by som schmatnúť každého z remeselníkov do jednej ruky a mlátiť nimi tak dlho, až by z dvoch vyziabnutých kováčov vznikol jeden územčistý.“

Fel sa nevdojak usmial. „Výborný nápad, Jorick, ale necháme si ho v zálohe.“ Znova si odkašľal, aby umlčal hučiaci dav, a potom obrátil pozornosť na oboch mužov čakajúcich na jeho rozsudok. „Dobre, dobre. Ak problém spočíva v nedostatku

príležitostí na kovanie železa, postarám sa, aby ste získali zákazky. Je načase, aby kráľovská hliadka dostala nový výstroj. Budete mať toľko práce, že obaja budete môcť obsluhovať vyhnu niekoľko mesiacov. Pozdáva sa vám tento návrh?“

Starší kováč prikývol. „Bude mi cťou dodať zbrane a zbroj pre stráž.“

Mladší kováč sa usmial. „Ja by som to zvládol dvakrát rýchlejšie za zlomok ceny.“

„To neprichádza do úvahy,“ napomenul ho Feliandor. „Len žiadne náhlenie. Obaja dostanete za prácu rovnakú odmenu. Cestou von sa zastavte u veliteľa skladu, povie vám, s čím začnete.“

Keď kováči opustili sieň, Fel sa samofúbo usmial na svojho radcu. „Tak vidíš? Obaja odchádzajú spokojní.“

Salen mu úsmev neopätoval. „Krátkodobé riešenie, môj kráľ, si zaslúži len krátku oslavu.“

„Ďakujem, Salen, oslava je výborný nápad. Požiadam ňu, aby si ju usporiadal. Čo nás čaká ďalej?“ Otočil sa na páža, ktorého úlohou bolo dozerať na program audiencií, a nedočkavo si pomädľil ruky. „Kto má ďalší uzol, čo bude musieť kráľ rozviazať?“

Páža zbledlo. „Prepáčte, kráľ Feliandor, ale nadnes je to všetko.“

„To nie je možné!“ Fel sa zamračil a rozhlíadol sa po miestnosti. Bolo tam niekoľko desiatok ľudí. Azda všetci prišli len ako diváci? Očakával, že sa všetci budú predbiehať, aby využili príležitosť požiadať o radu kráľa.

Prechádzal očami po sieni, keď vtom mu padol zrak na ženu, ktorú nikdy predtým nevidel. Bola síce len jednou